

Tomu kněsu pak bu togo samego služabnika luto, a pušczi jogo, a ten dluz won jomu tež spuščczi.

Ša žěšcho ten samey služabnik wen a namaka jadnogo swojich towarišchom, lenž jomu stow frošchom dluzny běšcho, a won pichinie jogo, dawjašcho jogo a žašcho: Saplasch mě, zož ty mě by dluzny.

Ša pajže jogo towarišch jomu k nogoma a pšchožajcho jogo a žašcho: měj sežerpnošč je minu, ja zu tebe šchynno saplaschisch.

Won pak nefsčěšcho, ale žěšcho tam a chyschi jogo do popaženstwa tak dluzke, až won saplaschi, zož won dluzny běšcho.

Šaž pak jogo towarišche wizechu, zož še stanu, buchu woni wělgit tužne, a pšchiduze hupowědachu woni šchynno swojomu kněsu, zož še stanuto běšcho.

Tegdy powoła jogo ten kněs k šebe a žašcho k nomu: ty šly služabnik, šchynen ten samey dluz šom ja tebe spuščczi, dokulaž ty mno pšchožajcho.

Kak nederbet ty še tež smilisch nad twojim towarišchom, rowno ako ja še nad tobu smilik šom?

A jogo kněs bu gornivy a powda jogo tym bėrizam, až won saplaschi šchynno, zož won jomu dluzny běšcho.

Tak bužo tež moj nėsasli Wofschz wam žynisch, gaž wy nėsuzošcho wodasch kuzdy swojomu bratšchoju wot hutšchoby jogo winy.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. evangelia gronisch:
Wot teje hujadnosčzi s tym blisčym, a glědasch:

I. Kak to hujadnanie še stasch, a

II. Zo naš k nomu wabisch a sporasch dej.

Mě smilnosč jo nět hobojměla
Tak bogasche, mě negodneg,
Šche dluzi jo mě wotwěsela
Ša gnada wofschza nėsasleg.

Nět požeda ten Kněs jan to,
Ab nėsuzit ja blisčygo,